

John Boekhoff
—VELKOBOHODNÍK—
všeho druhu vínem, lihovinami a likéry,
413-415 Jižní 15. ul., Omaha, Neb. Telefon 805.
Nejlepší druhy, jaké v trhu k dostání jsou, mám na skladě. Prodávám je na quarty i gallon

DVOŘÁK & PAYNE,
velkoobchodní komisionářský závod
kupují a prodávají maslo, vejce, drůbež, zvěřinu, telecí maso, atd.
v čísle 417 Jižní 11. ulice. Telefon, 1352. Omaha, Nebraska.

The Chicago Lumber Co. of Omaha
ještě jedinou společnost, kde lze výhodně nakoupiti stavební dříví.
Frank Příborský, 144 a Marcy ulice . . .
prodává. OMAHA, NEBRASKA.

Lee-Clark-Andreesen Hardware Co.
—prodávají ve velkém—
Tlačené, vyřazené a lakované plechové náčiní.—Činovaný plech.
Železný plech a kovové zboží.—Ostatný drát, hřebíky, nožířské
zboží, bicykly, stříelné zbraně, náboje a sportovní zboží.
1219-1223 Marney ulice, OMAHA, NEBRASKA.

South Omaha Brewing Co.
B. JETTER, majitel.
vše . . .
výtečné pivo obyčejné, jakož i zvláštní druh "Pale Export."
Telefon v South Omaze 8.

METZŮV PIVOVAR
vyrábí vyhlášený a po celém Metzuův ležák. Objednávám věnuje se
západě za nejlepší uznání Metzuův ležák. zvláštní pozornost.

Omaha Brewing Ass'n Pivovar
vyrábí v sudech i lahvích a po celém západě rozesílá
všechny ležáky.

Předplácejte na . . . "Hospodáře"
Jediný český rolnický časopis ve Spojených Státech.
Předplatné: - - Ročně \$1.00. 3 Čech \$1.50.

Rukopisy Královský a Zelenohorský.
Nejstarší básnické památky české, vyšle nákladem Pokroku Západu.
K nim připojen jest fotolitografický snímek čtyř stran původních rukopisů
a provází je vysvětlivky o původu, nálezu a sporu o jejich pravost a důkladná
předmluva o jejich kulturním významu, kterou měl dne 25. května '90 v síni
Těl. Jed. Sokol v Chicagu p. J. A. Oliverius. Rukopisy zahrnují následující
spisy hrdinské, milostné a zlomky:
Rukopis Královský:
Závoj a Slavoj (v původním znění staročeském).—Ctimír a Vlaslav.—Jaromír
a Boleslav.—Beneš Heřmanov.—Jaroslav.—Lidúše a Lubo.—Zbihoš.—
Jelen.—Kytice.—Opukšná.—Růže.—Žehulice.—Skřivánek.—Jahody.
Rukopis Zelenohorský:
Báseň "Libuška soud" a zlomek básně "Sněm".
Cena pouze 25c. Adresujte: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Předplácejte na . . . Pokrok Západu
Jeden z nejstarších časopisů českých v Americe.
V zásadě republikánský, však od strany nezávislý a prospech obecný vždy
háje. Předplatné na týden \$2.20 na rok, dvojtýdenník \$3.50 na rok.
Adresa: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

STAVEBNÍ DŘÍVÍ dodáno na Vaší stanici.
Doprava zaplácena.
Za velkoobchodní ceny . . . Můžete koupiti stavební dříví tak lacině,
jako v žádném obchodě a ušetřiti jeho výteček pro sebe. Nezáležíme k
žádné kombinaci. Zadáte nám účty za dopravu. Adresujte:
UNION LUMBER CO., Winona, Minn.
THM-1r Píšte laskavě anglicky.

Hamburgsko-Amer. akciová paropl. spol.
Přeplování cen
Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 21. h.
Z New Yorku do Hamburgu: \$94.00
Z Hamburgu do New Yorku: \$94.00
Po parolodích expresních pravidelných . . . \$81.50
" " Union line . . . \$81.50
" " Baltimore line s B. Baltimorem . . . \$81.50
Ohledně přeplavu hláste se

HAMBURG-AMERICAN LINE,
87 Broadway 3rd. tř. New York | N. W. cor. Randolph & LaSalle Street.
Chicago, Illinois.

Paroplav. Spol. Sev.-německého Lloyd.
Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes
moře za 5 dní 15 hod. a 10 minut.
Přeplování cen
Z New Yorku do Bremen: \$85.50
Z Bremen do New Yorku: \$85.50
Po parolodích expresních pravidelných . . . \$85.50

OELRICHS & CO.
2 Bowling Green, New York.
HLAVNÍ JEDNATELÉ PRO ZÁPAD.
H. Claussenius & Co.
87-89 Dearborn Street, Chicago, Ill.

ZPRÁVY ZÁMOŘSKÉ.

Z Rakouska-Uherska. — Německé a maďarské odpůrce Jiho-slovanskou počíná, ovšem bez přiči-ny, děsiti myšlenka jednoty jiho-slovanské, o kteréž bylo pojedná-áno již na dvou místech, totiž v Záhřebě a na Cetyni, se známým programem. "Červená Hrvatska" rozhořčila se o velké charvat-sko-jihoslovanské zemi, kterou by z dualismu stal se trialism rakou-ský, Charvatsko, Slavonie a Dal-macie byly by jejím jádrem, k ně-muž by se připojila Bosna a Her-cegovina a dle své vůle země slo-vanské. To bylo již snahou Jiho-slovanskou před 50 lety. Z Cet-yně opět ozval se hlas po sjedno-čení ne násilným, avšak mravním, duševním vývojem podmíněným. Především promluveno slovo o Makedonii, aby konečně se jí do-stalo těch oprav, které jí byly na smlouvě berlínské roku 1878 přif-knuty. Jen tak může se země ta povznést. To jest snahou nejen četných Srbů, jichž zástupcem jest černohorský kníže, ale i všech Bulharů. Mimo to spoléhá se na národní vývoj ve všech středí-ských jihoslovanských. To ani ono není proti říši rakouské, ný-brž naopak ve prospěch její síly a jejího vývoje. Poukázati dlužno, že jsou to snahy ideální, pro je-jichž uskuteč. není než ideál. Pro-středků. Přes to užívá jich ně-mecko-centralistická strana jako bubálka ukazujícího nebezpečí, v němž by se Maďari a Němci již ocitli — nebudou-li odvolána jže-zkovaná nařízení v Čechách. Zní to sice masopustně, ale jest tomu tak.

Německo a papež. — V článku tak nadešpaném vypravuje ruský jeden list, že napjetí mezi Berlínem a Vatikánem nastalo již dříve, když papež nevyhověl žádosti ně-meckého císaře a nesvolil, aby ve Vatikáně zřízeno bylo turecké po-selství a v Cařihradě papežská nunciatura. Mezi Vatikánem a Berlínem bylo již jako vyjednáno že jezovitům bude znova otevřen přístup do Německa. S toho ná-sledkem odmítnut papežova se-šlo. Mezi vatikánskými kardiná-ly zůstal jen Ledochovský přívr-žencem Německa. Němečtí poli-tikové ještě snili o německém protektorátě nad východními křes-tany. Ale ty sny rozprášílo po-selství papežovo ke kardinálu Langénieuvovi. Cesta německého císaře rázem pozbyla svého pů-vodního významu a všechna nespo-kojenost snesla se na hlavu něme-ckého vyslance při stoli papež-ském, jenž odvolal. Kardinál Ledochovský, tento němý sluha trojspolku, je zdrcen, ale ještě ho drží naděje, že Německo pošle do Vatikánu šikovnějšího diplomata, než byl pan Buelow. Jiný list ruský o tom píše: Když Německo v posledních letech zahrlo Tu-recko v sféru svých nejdůležitěj-ších politických operací, srážka jeho s Vatikánem a nepřímou s Francií stala se nevyhnutelnou. Nyní je srážka ta již dokonale u-odolostí. . . . Německo přispívá k novému a nežádoucímu zapletení východní otázky, jež už tak drazé přišla velmocem. . . . Ne-božtk Bismark také vypověděl papežské moci vojnu a podlehl v ní. Bude-li politika nového kur-su šťastnější, ukáže budoucnost. Dlužno si povšimnouti také toho, že Německo spolu s Rakouskem mohlo přinésti mnoho škody po-kusům velmocí rozřešit některé části východní otázky, ale nemo-hlo spasiti Turecko, aby se nemu-silo podrobiti ultimatu čtyř vel-mocí v krátké otázce. Na to lze namítnouti, že Německu ve východní otázce nejde o spásu Turecka, nýbrž o dobytí půdy v Turecku německým zájmem. A tato politika se dáť a bude se dá-ti tím lépe, čím pevněji ostatní státy a hlavně Rusko budou nad ní zavírat oči.

Jednota Finska s Ruskem. — Finsko má svou církev, svůj ja-zyk, svou vnitřní správu. Vše-cky tyto privileje, Ruskem jemu darované, nikým nejsou popírány a ohroženy, nikdo je nechce zkrá-titi nebo zrušiti. Těmito důleži-tými privileji Finsko jest ohraze-no ode všech starostí o bezpečnost vnější; nemá žádných povinností přispívati do společné pokladny státní a nádvakem dostává ještě od ruské pokladny ročně 3 mill. rublů na vnitřní ruskou admini-straci v zemi a na vydržování svého vojska. Ale ani to není všechno. Finsko má ještě důle-žitá privileje: jeho obyvatelstvo povítá práva ruských státních ob-čanů jako všichni ruští poddaní.

Jak důležitý je tento privilej, možno posouditi z toho, že za-bezpečuje Finům svobodu obcho-du, živnosti a liberálních profesí v celé říši a že Finové důkladně užívají těchto práv ruských obča-nů. Možno říci, že značná část Finska přímo žije na ruský účet. Celá viborská gubernie je živa Petrohradem, celé finské pomoff žije poběžnou plavbou a jinými mořskými živnostmi na ruském moři. Celé východní a severo-východní Finsko žije exploatací sousedních ruských gubernií, Ka-relie a Ladožského jezera. U nás často dávají Finsko za pří-klad, že i na chudých skalách pracovitostí a vytrvalostí lze do-síci blahobytu, ale při tom pořád zapominají, že Finové nedobývají blahobytu ze své chudé půdy, ný-brž z toho, že ruské státní občanství otevřelo jejich pracovitosti a vytrvalosti široké pole. Rádi by-chom se podívali, co by zbylo z finského blahobytu bez tohoto dů-ležitého privileje! Nám nenapadá ani z daleka hlásati, aby tyto privileje byly Finům odňaty. Avšak právé tu základnou právní formulu Finsko nechce znáti a nejen že nechce uznávati žádných povinností naproti Rusku, nýbrž ani neodpovídá prostou vzájem-ností, neboť Rusové ve Finsku žádných práv nemají a často bý-vají zbavování ochrany v nejle-mentárnějších potřebách občanského bytu, nemluvě již o sféře politické. Aby Finové mohli oc-eniti význam této ruské pretecke, bylo by snad nejúčelnější posta-viti je v Rusku v totéž položení, v jakém se ocitají ve Finsku Rusové. Není ostatně pochyb-nosti, že masa finského obyva-telstva není vinná nedostatkem vzájemnosti naproti Rusům. Jde nyní o to, aby se Finsko dále Rusku neodcizovalo, od něho se odtrhovalo. Není nevyhnutel-no uspišovati sjednocení, ale dlužno míti tento cíl na mysli a jíti za nim stále a určitě. Pro počátek by snad postačilo odstra-niti ty vnější umělé přehrány mezi carstvím a knížectvím, je-jichž zrušení nezpůsobí žádných citelných změn ve vnitřním bytu Finů. To je především sjedno-čení poštového, celné a potom i měnné. Různost v těchto přiči-nách není ničím odůvodněna, ne-boť Finsko není samostatným knížectvím, a zatím právě tyto různosti pořad více žijí ve Finsku illuse politické samostatnosti. V druhé řadě musejí býti postaveny povinnosti k ostatní říši, neboť Rusko, majíc povinnost ochraňo-vati Finsko vně, má právo žádati, aby Finsko vzalo na svá bedra poměrnou tíhu vojenské a berní povinnosti.

Křesťané v semi svatě. — Z do-pisu "Dennika Poznaňského" o Jeruzalémě vyjímáme několik řá-dek o tom, jak tam žijí spolu křesťané různých vyznání. Sná-šlivost vůbec tu nekvete, praví dopisovatel. U hrobu svatého každá zeď, každý kámen se třese před křesťany, kteří po něm chti-vě sahají, ne aby měli posvátnou památku, nýbrž aby jí doma dobře zpeněžili. Kdykoli některé vy-znání pozdvihne hlas svého o ná-pravu, hned všechna ostatní proti tomu protestují, a jen to chrání svatý hrob od úplného zpusťošení od křesťanů. Žid dosud se ne-směl přiblížiti k svatě basilice. Kdyby ho tam poznali, křesťané, ostřihající svatě místo, zvláště Řekové a Arméni s pomocí moha-medánů na místě by mu připravili krutý trest. Ale křesťané ne-jouo nesnášliví jen k židům, ný-brž i mezi sebou. Jestliže křesťané různých vyznání v tomto Babelu věr ještě na vzajem se ne-požrali, to je zásluha pouze jen pftomnosti tureckého žandarma, jemuž je poručeno, aby netrpěl žádná rvacká a nepokoje. Ne-snášlivost zachvacuje i vyzna-vače, ano i kněze jedné víry. V dané chvíli Františkáni nemohou-ce se snést s jinými řády katoli-ckými, chtějíce si zachovati pře-vahu, které se ode dávna těšili ve svatě zemi, naproti nově přibylým řádům, bohatším, vzdělanějším a způsobilejším k takové válce. Ti Františkáni, kteří také v Bosně a Hercegovině kompromitují církev katolickou, již tam chtějí dělati propagandu, významávají se vůbec hrubou nevědomostí, jež nepřispívá k tomu, aby řád ten mohl svou převahu zachovati.

Všechny zahraničné křesťany. Přibuzní znásilněné holčičky vrh-li se dychtiví pomsty na nizamy, tři z nich ubili u dva ranili; z křesťanů padli dva mrtví a dva raněni. Knížecí vláda v zájmu po-koje a pořádku na hranici obrátila se k Vysoké Portě, aby zjednala pořádek. Sultán nařídil ihned, aby se Saad Edin paša beze dneí vrátil do Beranů, aby potrestal vinníky a dal zadostučinění z-neuctivé dříve a její rodině. Tak-o-vá jest autentická zpráva o po-sledním výbuchu na hranici čer-nohorsko-turecké.

Energické ruské slovo. — Po dlouhé mdlobě, která začlívtila ruskou žurnalistiku, slyšíme zase energické slovo. Podnět jí za-vdala otázka fašodská a intriky anglické v Habeši, v zemi, která prý jim z daleka není lhostejna. V Habeši dal se získat od Angli-čanů Ras Mangaše, velitel v Tig-re, k neposlušství cara Meneli-ka, jenž proti němu poslal armádu 40,000 mužů, zatím co buřič má pouze 10,000 mužů. Anglie, jež dostala přes své dlouhé prsty v Asii, chce jimi bráti v Africe, po-čítajíc, že rozhráná Francie ne-bude s to jí brániti. Nakresliv tak situaci, petrohradský jeden list praví: Bylo by nejvyšší mylo vykládati mírumilovnost Ruska, osvědčenou slavným manifestem ze dne 27. srpna, jako lhostejnost k této politice kterékoliv mocno-sti, snažící se poškoditi ruská práva a prospěchy. Doba berlín-ských kongresů minula na vždy, žádných "pocitivých tlapkačů" nám netřeba. Ruský samodržec, silný jednomyšlností ruského ná-roda s ním, národa, radostně ho-tového věnovati mu život i všecko své na prvé jeho slovo, neleká se žádných intrik. U nás není a ne-může býti žádných stran, oslabujíc-ích stát. U nás je car a jeho věrní poddaní, u nás jest jedna státní vůle a bezrepotné přání, ano potřeba každého ruského člo-věka poslouchati této vůle a vlast-ního života nelitovati. Za těch podmínek nelekáme se žádných konfliktů, žádných srážek.

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

SAVANNAH, Georgia. — Ct. redakce Pokroku Západu! — Opět se chápou péra, abych vám několik řádek do Vašeho časopisu zaslal. Předně Vám musím psát, že se náš pluk přestěhoval dne 23ho října z Jacksonville do Savannah, Ga.; za jakým účelem, to nevíme. Nyní táboříme na krásné rovině, na jižní straně města Savannah, ve vzdálenosti asi 2 1/2 míle. Kára jezdí na půl míle od našeho tábo-ra, tak že nemáme k ní daleko. Město je krásnější, než Jackson-ville a o hodně větší. Čítá asi 70,000 obyvatelů. Naše setnina se pořád víc a více sbírá; už ne-máme žádných nemocných ve špi-tále, jenom asi dva, co jsou od ma na dovolené. Ti trochu stůňou. Třetího t. m. začneme střílet do terče, tak se všichni na to těšíme. Vždycky půjde půl pluku na je-den den a budou tam od 7 hodin do večera a druhý den druhá po-lovíčka pluku. Též Vám musím psát, jaké tu máme počasí. Je dosti chladno, ale není to tak zlé, jenom v noci někdy se třese-me zimou. Já myslím, že toho bude brzy konec, neb nám přisíl-bili zimníky a vlněné prádlo, tak že nám potom zima nebude. Stravu máme lepší, než jsme měli dříve; dostáváme dvakrát denně čerstvé hovězí maso a od té doby, co máme naše plukovního pe-kaře, dostáváme každý den čes-tvý chléb. Pan Frank Brukner se stal prvním pekařem a má 30 dolarů měsíčně. Chleba nám peče dosti chutný, tak že si nařítka ne-musíme. Také vám musím psát, že jsem si zadal o propuštění a to proto, že mám matku nemocnou a ona mě chce domů. Myslím, že tento týden ho dostanu. Noviny vám nadále bude psát můj soudruh Anton. Šrámek, rovněž od setniny F. Myslím, že toho bude hodně nového. Pozdrav na vše-cky čtenáře a čtenářky,
Josef Kment,
Co. F 3rd Neb. Vol.

V okrese Renville v Minneso-tě za listovního na demopopulisti-ckém listku běží krajan J. W. Ployhart z Olivia.

ČEŠI V AMERICE.

Chicagskému krajanu Václavu Tourkovi při práci na okružní pile v hoblovárně Lobsteinově rozříz-vena byla dlaň levé ruky, tak že pouze palec na ní zůstal.

Sběrání uhlí na železničních tratích vyžádalo si v Chicagu mladý život. gletá Anna Stejskalova sbírala s dvěma družkami "černé demanty" na 22. a Brown ul. a mezi jinými házela též řevavé kousky, z parostroje nedávno vy-padavší, do klína. Šatečky se na ní vžily a ačkoli pomoc brzy jí poskytnuta byla, skonala druhého dne ráno.

Z posledně "indiánské války" vrátili se do St. Paulu čeští vojáci Emil Kočí, Danton Pinkas a Vác. Neubauer, do Owatoniny pak Fr. Matějček a Al. Ryšavý. Všichni slouží u druhého pluku pěchoty. Pan Ryšavý byl přitomen vyjed-návání Indianů s vládou co strážá podle stesků, které slyšel při val-ně hromadě od rudochů, pravil, že by nechtěl nikdy více proti nim bojovat, když by nemusel.

Následující rozmarnou histor-ku pčináš st. paulský Globe: Rajmund Karták, četlý synáček býv. aldermana Kartáka, našel jako všichni hoši nalézají cosi sladkého v matčině zásobárně před několika dny. Maminka jej sice nedopadla při činu, avšak v brzkou spozorovala ztrátu. Rajmundeč uslyšev volání matčino, čul pečín-ku a obával se bití. V zadu na pozemku bydliště páne Kartáka jest kůlna poněkud povýšená nad zemí a tam se obyčejně malý Kar-ták schovával, když hrozila bouře. I tentokrát tam zalezl a maminka nemohla jej odtud vylákat. V tom přišel p. Karták také domů a zvě-děv o čem se jedná, svlékl kabát a vestu a počal lézt pod kůlnu. Jakmile jej synáček spatřil, zvolal zcela důvěrně: "Jakže, papa, tobě maminka chce také nabít?"

Clevelandská krajanka, 69letá Marie Straková, spěchala na po-hřeb sestry od spolku, Anny Fous-kové, klesla náhle a skonala téměř okamžitě; srdeční vada jí usmrtila.

V Clevelandu zemřel 57letý rodák Jan Lacina, jenž před 24 lety do města toho z Klučnic na Milevsku se přistěhoval a čile na národním životě se podílel.

Chicagská krajanka, Anděla Makovská, promolila se bídným dřevěným chodníkem a utrpěla poranění tak těžká, že se sotva uzdraví. Ubohá nalézala se v pozeňnaném stavu.

V Chicagu založen byl "spo-lek česko-amerických vysloužilců z války americko-španělské roku 1898".

V úzkostech tone rodina chi-cagského stavebního kontraktora Aloise Skaly, jenž před delší do-bou odebral se do Alasky pátrat po zlatě. Došel totiž paní Skalo-ovou dopis, že manžel její zemřel; dle jedné zprávy skonav v nemoc-nici v St. Michaels, dle jiné uto-nul při bouři na řece Yukon. Ježto tyto odporující si zvěsti po-cházely od průvodčích Skalových, chová rodina podezření, že tito je tvj zavraždili. Podivnější však je tvrzení F. R. Van Tuyla, bankéře ze Seattle, Wash., jenž praví, že od Skaly obdržel dopis datovaný v Rampart City, Alaska, 22. zář—několik týdnů po domnělé "smrti" Skalově. Paní Skalová má v úmyslu vypsat odměnu \$500 pro toho, kdo jí řekne buď spolehlivě, kde manžel její dlel, anebo pomůže vynajít jeho mrtvolu.

Ke hroznému zranění přišel zpletý chicagský krajan A. Falada v uhelném skladišti. Olejoval hna-cí stroj, když tu zachyčen byl za rukáv vyznívajícím šroubem a v okamžiku smýkán a otačen. Stroj byl sice co nejdříve možno zasta-ven, ale ubožák měl už pravou ru-ku zlomenou, levou nohu vyklou-benou, hlavu na několika místech prorazenou a rány po celém těle. Falada je ženat a otcem dvou dě-včátek, u věku 3 let a 20 měsíců.

Chicagský krajan František Lupínek postižen byl ve středu krutou ranou osudu. Zemřel totiž otec jeho, Jan Lupínek, i otec manželčin, Jan Čuch, v jeden den. Oba byli delší dobu nemocní, ale až do posledního okamžiku byli v dobré náladě a navzájem se šká-dilii, který dřív ocitne se na "Ná-rodním." Náhoda tomu chtěla, že zemřeli najednou a také pohřb budou míti společně. Jan Čuch byl 61 roku star a pocházel ze Lhoty u Kfice v kraji pizeňském. V Americe dlel 15 rok. Jan Lupínek rozen byl v Chlístovickách v kraji časlavském.